

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

A ante L

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

ita ut proprium hoc fundi significatum existi-
mem. Scdm vero latiore Florentini accepti-
onem locutus est Ser. sup. ij. geor. dicēs. Fun-
dus ab eo dicitur: qd sit omnium rerū fundamen-
tū. Et Modestinus de verborū significatiōe ait.
Fundus est omne qd solo cōtinetur: ager vō est
species fundi: quæ ad vsum hoīs parat. Hec ille
Nonnulli tamen Vlpiani sententiā improbant
dicentes: nō simpliciter agrū esse fundum sine
villa: cū sæpe legatur. Erant in agris senatores
& vixerunt multi nobilissimi philosophi in
agris. Vnde Columella li. i. de agricultura in-
quit. Illis temporib⁹ procures civitatis mora-
bant in agris: nec existimādū est sine villa aut
habitatione. Rursum alij cōtra Modestinū di-
cūt. Fundus est species agri siue ruris. At Pom-
peius ait. Fundus dicitur ager: q planus sit ad simi-
litudinē fundi vasorū. Ego autē puto αργος
græce: latine rus dici: & continere fundū: vel
cōtineri ab illo. Vnde proprie ager est circum-
iectū vrbi territorij: ut ager Campanus: ager
Leontinus: ager Phaliscus. Ager format p di-
minutionē Agerulus & Agellus: sicut pueru-
lus dicimus a puellus. Agellus autē ab eo fit:
qui esset in recto agrus: quod græci dicūt. Ag-
ger huius aggeris cū duplicato g: dici potest
cuiuslibet rei coaceruatio: sed proprie (ut scri-
bit Seruius) mediæ viæ est eminentia: coagge-
ratus lapidibus strata: dicente Virg. li. ænei. v.
Qualis sæpe viæ depressus in aggere serpens.
Achates cum th aspirato & exili scribit. Fuit
propriū viri nomen Aeneæ comitis. Vñ Vir-
gilius. ij. ænei. Cui fidus Achates It comes. Est
etiā Achates eadē scriptura: fluui⁹ Siciliæ: teste
Solino: necnō & lapidis preciosi nomen: teste
Plinio lib. xxvij. natura. histori. quē Sicilia in
ripis Achatidis fluminis dedit primū: in alijs de
inde locis etiā compertum. Quin & Pyrrum:
qui cū Romanis bella gessit: ut lapidē in annu-
lo habuisse scribit: deueniēte non artificiosas:
sed naturales novē musarū effigies: & Apol-
linem ipsum cū Lyra: ita discurrentibus ma-
culis: ut musis quoq; singulis sua redderēt
insignia. Achates tertix & primæ est declina-
tionis: dicente Virg. lib. ænei. i. Iam validam
Ilionei naum: iam fortis Achatae.
Agrippa cum duplicato p scribit consuetudine
magis q ratione. Testibus tm Solino: Plinio:
Nonio: ab agro partu agrippa dicitur. Quin
etiā (ut scribit Marcellus) omnes qui antedu-
ctis pedibus oriuntur: agrippæ vocantur. Ho-
ratiū sermone. xij. Scilicet ut plausus quæ-
fert agrippa feras tu. Fuit etiā agrippa cogno-
men regis: qui Iudæam tenuit palestīnam: ut
Iosephus & Hieronimus attestant.

A ante L

Ala cum vnico l scribitur: & primā producte
syllabam: & si a verbo alo primā corripiente
syllabā deriuetur. Ouidius lib. metamor. viij.
Et modo factus auis fuluis haliaetus in alis.
Ala format per diminutionē Ascella. Hiero.
in prouerbijs capi. xix. Abscōdit piger manū
suam sub ascella. Facit autē ala (ut Prisciano
placet) axilla. Ala item equitū ordo dicitur: te-
ste Seruio: ut est apud Virgiliū lib. ænei. iij.
Dum trepidant alæ: saltusq; indagine cingūt.
Alas quom velox interpretat: ut alite planta
Cōmunis generis est: quom vero pro aue ac-
cipitur tā masculini q; fœminini generis est. Et
(ut dicit Lactantius grāmaticus super lib. iij.
thæbai) quando fœminino genere profertur
malum protendit auguriū: ut est apud Hora.
Mala soluta naus exit alie: quom autē genere
masculino bonū demonstrat. Virgil. Namq;
volās fuluus Iouis ales in æthra. & facit in ge-
nitio plurali alitū & alitū: teste Prisci. Mar-
tialis. Inter sapes fertur alitum primus Io-
nicarū gustus atagenarū. Lucretius libro. v.
Principio gen⁹ alitū variāq; volucres. Vir-
gilius li. ænei. xi. Alitū pecudumq; genus so-
por altus habebat.

Alabastr masculino genere: & alabastrū neu-
tro declinari potest. Cicero academicorum. ij.
Quibus etiā alabastr plenus vnguēti pute-
scere videt. Martialis. Quod Cosmi redolent
alabastra: fonsq; deorum. Genus est vasis vn-
guentarij: ex alabaistro marmore: quod (teste
Plinio lib. xxxi. & xxxv. natura. histo.) perlu-
cidum est & colorū varietate distinctū. Nec
ab alce deducitur: ut Vgu. somniauit. Alaba-
strum item vrbs est ægypti: teste Ptolemæo.

Alabastrum. Require in dicti. Alabastr
Alacer masculini: alacris fœminini: alacre neu-
generis: & hic & hæc alacris & hoc alacre de-
clinari potest: teste Prisciano: dicente Virgilio
ænei. v. Ergo alacris scilicet Dares cunctosq;
putans excedere pugna. Quinetiā hic & hæc
alacer: teste Seruio super li. vi. ænei. declinaue-
re. Inde alacritas & alacrimonia in vno signi-
ficato accipi possunt.

Albo albas actiuū verbū est. Albeo albes neu-
trum est verbum: vnde Albesco: pro quo nō
nunq; & Albico albicas ponitur. Horatius. i.
carminum. Nec prata canis albicant pruinis.
Verrius tamen (ut refert Marcellus) albicor
deponens protulit. Virgilius lib. xi. æneidos:
Campiq; ingentes ossibus albeant.

Albeo albes. Require in dicti. Albo. as.

Albesco albescis. Ibidem.

Albico albicas. Ibidem.

Albicor albicaris. Ibidem.

Albion. Require in dicti. Albor.

Albor & hoc albu: albicies: albedo: albitudo: qd Plaut⁹ pult⁹ in trinū in vno significato accipi possunt. Albus tabula erat gyplata in qua iudices notari solebāt: pratorū iura ascribi. & format diminutiue albiolus penultima corre. luue. sary. ij. Cuius & albiolos et lenā pignerat Atreus. Alba vrbs ē in latio: a qua sit albanus vt est apud Vir. Albanic⁹ patres. Alia eodē nomine est ad lacū fucintū: a qua albēses appellati sunt: teste Varrone li. i. de analogia. Est & alia eiusdē noīs in Hispania Vardulog⁹ mediterranea: teste Prolo. Albia item camisia sacerdotalis vocatur. Albis fluuius est Germaniæ: vt scribit Prolo. cuius meminit Luca. lib. ij. dicens: Fundat ab extremo flauos aquilone sueuos: Albis & indomitū Rheni capit omniū hostes. Albulu fluuius est: qui aīs Tyberis vel tybris, vocat⁹ Dicte Oui. lib. fastog. ij. Albulu quē tyberim merlus tyberinus in vndis Reddidit hybernus forte tumebat aquis. Virg. Amisit verū vetus albulu nomen. Dicitur est autē albulu ab albo aquæ: auctore Pompeio. Albulæ pluralis tm numeri: aquæ quædā sūt in agro Tyburtino: quib⁹ maxime vulnerib⁹ medent⁹: testib⁹ Sira. & Plin. quæ & hæc albulu singulari numero cōperit. Vñ Martia. Quod sicca redoler palus la cunæ. Crudarū nebulæ quod albulæ. Idem. Canaq⁹ sulphureis albulu fumat aquis. Albiō huius albionis insula est Britaniæ: que a Prole. aluion scribit⁹. Albanus vrbs est in mediterranea Macedoniæ: teste Prole. Alina eodē nomine est in Armenia maiori: in qua sanctus Bartholomæus a Barbaris viuus decoratus est. Alban⁹ itē fluui⁹ est albanicæ: teste Prole. Albana vrbs est felicitis arabicæ: vt idem Prole. ostendit.

Album. bi. Require in dictione Albor.

Albicies. ei. Ibidē	Albedo. inis. Ibidem
Albitudo. dinis. Ibidē.	Albus. bi. Ibidem.
Albiolus. li. Ibidem.	Albenes. Ibidem.
Albis. flu. Ibidē.	Albulu. flu. Ibidem
Albanus. Ibidem.	Albana vrbs. Ibidē.
Albani. nos. Ibidem.	Alba. bæ. Ibidē.

Alcedo. Require in dictione Alcyone.

Alcyone cū cexili & y græco scribitur: & (vt tradit Georgius) in initio nequaq⁹ aspirationē accipit: & si cum aspiratione principij a Tortellio scribi præcipiatur. Fuit Ceycis vxor: quæ viso cadauere mariti in litus eiectū se deiecit in mare: iussuq⁹ Amphitrites ambo in aues cōuersi sūt. Altera eodem nomine fuit Eueni fluminis filia quæ postea Marpissā (teste Home. ilia. ix.) vocata est. & vt sup⁹ Homerū scribit Eustachius p⁹ aue hæc alcion: pro muliere vero hæc alcyone declinari debet. At vñ Lactan. grāmāti. super lib. ix. thæbaidos: pro muliere hæc alcyone pro aue hic & hæc alcyonis declinari præcipit.

Idem tradit Ser. sup⁹ lib. i. geor. & Pacuuiū inducit dicentē: alcyonis ritu litus peruulgās furor. Sed infirmū est pro Seruio qd affert exemplū. Nā hic genitiū⁹ alcyonis ita ab alcyon recto (vt vult Eustachius) sicut ab alcyonis formari potest. Ego autē etiā pro aue hæc alcyone positū inuenio. Stati. lib. thæbaidos. ix. Alcyone deserta gemit cū pignora sæuus. Ouidi. lib. metamor. ix. Incubat alcyone pendētib⁹ æq⁹ renidis. Auis est genus: quæ (teste Plin. lib. v. na. histo.) paulo maior est passere: habetq⁹ maiore ex pte pennas purpureas candidis admixtas: collo gracili ac procero: quā videri contingit raro: quia nunq⁹ nisi circa solsticia: & in bruma in aqua oua deponit: apparet. Nā tunc quoq⁹ medio fere hyemis in mari ipso nidificat: quo tempore si pōtus vndolus fuerit ipsis ouis mā suelcit: caduntq⁹ procellæ omnes: donec posita oua foueat. De hac Virg. Littoraq⁹ alcyonem resonāt: ac achæthida dumi. Hæc & alcedo vocatur: vt Varro testatur & Festus. & latinū est (Priscia. teste) vocabulū: de qua Plautus in pœnulo. Q⁹ mare dulce est: quō ibi alcedo pullos educit suos.

Alcyon. Req. in dic. Alcyone. Alcyonis. Ibidē Alea cum vnico. l. scribitur: & primā producit syllabā. Hora. in episto. Quem clamosa venus quē præcepit alea nudat: Ludus est. Hinc deducitur aleator: & hic aleo: vt scribit Festus. Aleo vel aleator is dicitur qui assidue alea ludit. Neuius. Pessimorū pessime audax ganeo: lustro: aleo. Alia cū vnico l. scribit⁹: teste Seruio. Nā & primā corripit syllabā: vt est apud Lucanum. Quas aliæ clades. At vñ Vir. primā produxit cū ænei. vij. ait. Quosq⁹ secās infaustū interluit allia nomē: vbi Serui. aliud l. dixit esse interpositum metri gratia. Fluuius est: teste Liui. lib. v. ab vrbe condita in tyberim defluens: qui a Gasparino cū aspiratione initij annotari præcipit. Allis cū duplicato l. primā pducit positiue. Virg. egloga. ij. Allia serpillumq⁹ herbas contundit olentes. Serenus. Allia præcipit Tici sententia necit: hoc est sententia physicorū sapiensium. Horatius in Epodo. Edat cicutis allium nocentius.

Aleator. Require in dictione Alea.

Aleo. Ibidem	Alia. flu. Ibidem.
Allia. flu. Ibidem.	Allium. Ibidem.

Alexander & Alexandrus in recto declinari potest: sicut Euander Euandrus: Terfander Terfandrus: Menander Menandrus. Fuit Philippi macedonis filius. Alexandria cū i in penul. & Alexandrea cū e (teste Priscia.) & scribi & efferripotest. Hora. li. iij. carmi. Nam tibi quo die portus alexandrea supplex: & vacuā patefecit aulam. Proper. Noxia alexandria dolis aptiss

B

ma tellus. Fuit triū vrbiū nomē ab alexandro
 constructarū: testibus Curtio & Iustino: quare
 vna fuit in ægypto non longe a nili hostio: vt
 dixit Solinus: Alia in asia: alia in Scythia super
 Tanaim. Alias plures vrbes: eiusdē noīs apud
 Ptolomæū inueni: quare vna est in Syria iuxta
 Iffum fluuiū: alia in carmania. Duplex in Sog
 diana prouincia: alia in aria: alia in ægæo pela
 go phrygiæ minoris: alia i arachosia. Quædā
 etiā insula perſidi adiacens: alexandria est voca
 ta: vt idem Ptolemæus scribit: quæ (vt ait) etiā
 Aracia cognominata est. Alia eodē noīe vrbs
 est in Lyguria sub ditione Mediolanensis prin
 cipis. Et ab Alexādrīa fit Alexādrin⁹: ab alexā
 dreā yō alexādreus formāt: vel forte alexādre
 nus: sicut a Nicea nice⁹: antiochea antiochen⁹
 Alexandrus. Requi. in dictione Alexander.
 Alexandria. Ibidē. Alexandrea. Ibidem
 Alexandrinus. Ibidem Alexandreus. Ibidem
 Alexandrenus. Ibidem.
 Alexis propriū viri nomē facit in grō alexis vī
 alexidis. Vir. in buc. Coridon ardebat alexim
 Cicero ad Atticū. Alexidis manum amabam.
 Algor & algus quart⁹ (teste Priscia.) ordinis: in
 vno scato accipi pnt. Plau. in rudēte. Vel suda
 vel peri algi: vel enā ægrota: vel valer. Decl.
 nōnunq̃ & secūda declinatione: vt scribit Mar
 cellus. Vnde & Accium inducit dicentē: Sexo:
 senio: pudore: algoq; & fame. & Lucre. lib. iij.
 ait. Sollicite euolitant morbis: algoq; fameq;
 Alga herba quædā est marina. Vir. ænei. vñ.
 Lateriq; illisa refunditur alga.
 Alga. Require in dicti. Algor. Algi. Ibidē
 Alias. Requi. in dic. Alius. Alio. Ibidem
 Alienigena cōis gen. est: quin & alienigenus alie
 nigena alienigenum declinari pōt. Vale. maxi.
 lib. i. Adhūc nostris duo eiusdē generis alieni
 gena exempla nō absurde pnt. i. alieni generis.
 Sūt tñ qui declināt hic & hæc & hoc alienigena
 & hic & hec & hoc aduena: qd̃ & ipse Pro. dicit
 Alienigenus. Requi. in dic. Alienigena.
 Alipres cū vnico l. & i latino scribit: & dici pōt
 vnctōr. Is em erat cuius curæ tradebant qui in
 sacris certaminib; purgarent: dictus αἰπὸ τοῦ
 αλεῖν ἑῖν: id est ab vngendo: non autē ab alo
 alis: vt somniauit Vgutio. Iuue. saty. iij. Grā
 maticus. rhætor geometra pictor alipres. Nec
 hoc in loco dici pōt geometres: vt legendū pu
 rat Georgius: Non em tertius pes dactylus est:
 vt scādī ipse Georgius: neq; quartus spōdeus:
 sed torgæ spōdeus ē: ometra dactylus. Nā apd
 græcos cū ē in prima: & cā magno in secūda
 syllaba scribit: siue cū αἰ diphthongo in prima.
 Est apud Homerū in. xi. odyssæa εἰς ἴον κοῖ
 τῖ τὸν γαῖον ἐπὶ κυσεοσίου. Theocri
 tus edyllio. i. εἰς τὸ κατὰν τρεῖς τὸν τοῦ γ

ω λὸ φονδῆ ἔκ ὑπὶ καί. Vñ apud Iuue. ge
 ometra legendū est: cū αἰ diphthong. in prima.
 Aliquādo tria tenet: tpa: p̃sens p̃teritū & futurū
 sicut olim: & qndā: vt in Caprū tradit Agren⁹
 Aliter. Require in dictione Alter
 Alius alia aliud facit in grō alius. li p̃ducta syl.
 dō alij: quinetiā (vt testat Prisci.) grō alij alie
 alij: dō alio alie alio. Cice. Si res tota totæ aliq;
 rei necesse est similiter sit. Et Marb. viij. legit: dī
 co huic: vade: & vadit: & alio veni & venit: &
 seruo meo: fac hoc & facit. & in euāgelio Lucę
 Deinde alio dixit: Tu yō q̃rū debes: q̃ ait: cētū
 coros tritici. & Festus ait. Alj rei dixit Plau. p
 alie rei. Cœlius lib. i. Neq; ipsi eos alij modi eē
 atq; hamilcar dixit: oñdere pnt aliter. Quinetiā
 alij grm fœ. ge. quæadmodū & Plau. ita & Cœ
 lius ipse pulit: quō p̃fato lib. ait. Anteq̃ barca
 pierat alie rei causa in aphricā missus. qd̃ certe
 Prisci. dicit mirū videt. Et notandū q̃ antiq; (vt
 Diome. scribit) alis p̃ alius in recto. prulerunt.
 Alio fr ad locū. Alias aduerbiū ipis est. i. alio
 tpe. Alias itē p̃ aliter ponit: & tñc aduerbiū est
 qualitatis. & (vt scripsit Festus) veteres p̃ alias
 aliuta dicebāt. Hinc & illd̃ in legib; Numæ Pō
 pilij: Si quisq; aliuta faxit: ipse Iouis facer est.
 Aliuta. Require in dictione Alius.
 Allophylus cū duplicato l & y græco sequente
 vnico l scribit: & dici pōt alienigena: nā cōpo
 nit ex α λ λ ο: qd̃ ē ali & φ υ λ ο v gen⁹. Neq;
 a philosophis quī est alicuius descēdit: vt Vgutio sō
 niauit. φ λ ο σ cū i latio: cū amicū fr apud
 græcos scribit: q̃ tñ lfa ab illis iota dicit: & hæ
 bet primā correptā. vt Pamphi. φ λ ο v aut ge
 nus cū y græco scribit. & primā p̃ducit: vt Pā
 phylia. Memini tñ certo apud quēdā auctorē
 metrijcū nō magne auctoritatē legere Allophy
 lus phy syllaba correpta: & (vt puto) ipse ē pe
 trus Riga in aurora sic dicens: Crine q̃ allophy
 lis hostibus ille datur.
 Alludio. dias. pri. cōiu. ex ad & ludius cōponit:
 q̃ ioculator dī. Quinetiā & Alludior deponēs
 Plau. vsurpauit. Alludo. dis. ter. cōiuga. est.
 Alludior. Requi. i dic. Alludio. Alludis. Ibidē
 Alluues huius alluuiet: & alluuiū hui⁹ alluuij.
 & alluuiū hui⁹ alluuiōis in vno fto accipi pnt.
 Cōsumptio terræ dicit ex aqua: inundatione
 Alluuiō. Reg. i dic. Alluuiet. Alluuiū. Ibidē
 Alo alis facit in supino alitū vel altū Inde yba
 lia Alitor vel altor: Alitrix vel alitrix. Ab eo al
 tilis descēdit: quæ (vt Alexander tradit) in sin.
 nu. fœ. ge. est: in plu. yō. neu. Sed magis pprie
 adiectiue declinari debet: hic & hæc altilis & f
 altile. Nā et altilis piscis: altilis auis: altilis q̃dru
 pes dī: qui sagina altus vel saginatus est. Non
 nunq̃ altile p̃ eo q̃ est opulentū ponit: teste No
 nio. Vñ Plaut⁹ in cistellaria ait: Prohibet diu

tijs maximis dote altiti atq; opima. Halo. as cū aspiratione in initio scribit: teste Apuleio: vt scz alo alis differat: & pducit primā. Vir. in geor. quæ tenuē exhalat nebulā fumosofq; volucres Alo alis primā corripit. Vir. Bis venit ad mulctram: binos alit vberē foetus.

Alpes p p (auctore Pompeio) scribit: at v̄o Pri. αλπεις inquit: cū ēi diphtron. apud græcos scribit: quā quidā ex nostris in i cōuertit: & di cūc alpis. Neq; ab eo q; est altū: alpes dictæ sūt quasi alta petētes: vt somniauit Vgutio: sed vt tradit Festus. alpes vocatæ: qā sūt ppetuis fere niuib; albescūt. Nā αλφοσ græce: latine macula alba: siue impetigō transfertur.

Alpis. Require in dictione Alpes.

Alter. ra. rum facit in grō alterius vel alteri alteræ alteri: dīō alteri vel altero alteræ altero: teste Priscia. Hiero. in Iobele ca. i. Filij eor; narra bāt generationi alteræ. Tere. in heautō. Hoc ipsum alteræ dum narrat forte audiui. Alteras antiqui p alter dicebāt: teste Pompeio. Altero alteras verbū: te syllabā corripit. Qui. in fastis Ille suā faciē transformat & alterat arte. Alter malsu. ge. facit in grō alteris: te syllaba pducta & est cōtra regulā Alexandri: Ter p tris forma Martialis. Quid pereit stultq; fortes alteri lacerat: Massa erat ex plumbo: quā ad exercēda corpora in gymnasijs vrebant. Nec ē latina dictio vt Vgutio soniauit: sed græca dicta ab ολλομαι: qd est salio. Vnde Iulius pollux gymnasiorū instrumēta enumerās ait: κοινο πῆμα σπυρις καὶ αλ τρεσ τροχοι καὶ λισκοι βε puluer; spula: & alteres trochi & disci Alteruter facit in grō alterutrius: vel alteriusutrius: teste Priscia. Ciceronē: Asclionē: Pacuuium: Catonem inducente.

Altero. Require in dictione Alter:

Alteras. Ibidem.

Altis. Requi. in dicti. Alo. lis. Altor. Ibidē.

Altrix. Ibidem.

Alumnus cū vnico l scribit: & is dici pōt qui ab aliquo altus est: & qui aliquem aluit: vt scribit Seruius sup lib. vi. ænei. & Marcellus. Quorū qrtū ad secundū scātū sententiā: Laurētius lib. elegantiar; improbat. Alumnus nōnūq; & p filio ponit. Vir. ænei. vñ. Necnō & Tiryū terræ omnipotentis alumnū.

Aluion. Require in dictione Albor.

Aluus foemi. ge. est: teste Festo: quinetiā mascu. teste Priscia. lib. vi. Vnde Cato ad filiū: ex aluo lavando dixit. Accius annaliū. i. Maia nemus retinens gravidō cōcepit in aluo. Pulex in epithio hermaphroditi. Cū mea me genitrix gravidō gestaret in aluo. Quid pareret ferī consu luisse deos. Mās ē phœbus ait: Mars foemina: Iunoq; neutriū: Cūq; forem natus hermaphro

ditus eram. Querenti Icerū sic Iuno ait: occidet armis: Mars cruce: phœbē aquis: fors rata quē q; fuit. Arbor obumbrat aquas ascēdo decidit ensis. Quē tulerat casu: labor & ipse super. Pes hēsit ramo: caput incidit amne: tulicq; Foemina vir: neutrum: flumina tela crucem. Proprie foemina venter aluus est: nec ab ablucēdo deductū vt Vgutio somniat: sed ab alendo: auctore Pōpeio. Abusue tñ aluus dici pōt receptaculum oīm sordiū. & format p diminutionē Aluul; Alueus fossa est fluminis: & (teste Ser.) cuiuslibet rei inaiatæ vēter appellari pōt: formatq; diminutiue Alueolus. Declinat nōnūq; & hoc Alueum. Festus: Naustabulū alueū est: ad nauis similitudinē factū: cui; diminutiū est Alueolū penultima correpta. Festus. alueolum tabula est aleatoria. Iuuen. sary. v. Laterna: illud em nostris dat alueolis: q; hæc tabula alueolū alij nō: by pyrgus: simū: fritulus vocat. Est etiā alueū vel alueus vasis genus: cui; diminutiū vsus est Hiero. cū ait in li. Danielis. Abacuc intriterat panes in alueolo: vt ferret messoribus. Alueare: & p apocopen aluear & alueariū: locus vocatur: in quo apes delitescūt: & nōnūq; pro alueo ponuntur.

Aluulus. Requi. in dicti. Alu;.

Alueolus. Ibidem.

Alueolum. Ibidem.

Alueare. Ibidem.

Alueus. Ibidē.

Alueum. Ibidem.

Aluear. Ibidem.

Aluearium. Ibidē.

A ante M

A manibus. Require in dictione Abextis

A manuensibus. Ibidē.

A manu. Ibidē.

Amaritudo & amaror in vno scato accipi pnt.

Virg. geor. ij. Tristia tentatū sensu torquebit amaror. Lucre. li. iij. Quom tuimur miseri ab scintilla: tangit amaror.

Amaror. Require in dictione Amaritudo.

Amasis huius amasis vel amasidis fuit (teste Hero. lib histo. ij.) ægypti rex: cuius tumulus fuit vna pyramidū: dicēte Luca. lib. ix. Non mihi pyramidū tumulis euulsus amasi. Amasius & qui amat & qui amat dici pōt: hic & amasio p eo qui amat: vocat. Prudentius in hym. amasi onū comprimunt fraudib;. Sili quoq; mō: & quæ amat: & quæ amat amasia dicit. Amasius fluuius est vltorū priuernarū. Aliū eodē mōte esse in Sicilia fluuiū ostēdit Qui. quom ait li. mera. xv. Necnō sicaniā voluēs amasē are nas. Nūc fluit interdū supplis fontib; aret.

Amasius. Req. in dic. Amasis.

Amasio. Ibidē.

Amasia. Ibidem.

Amatenus. Ibidem.

Amatio. Requi. in dicti. Amor.

Ambages & ambago in vno scato accipi pnt.

Dici pōt circuitus: vel dubia seu pfusa locutio

Luca. lib. i. Multaq; tegens ambage canebat.

Ambago. Require in dictione Ambages.